

ప్రసిద్ధమైనవారిగా అవ్వాలి, వీరు చాలా అద్భుతమైన పని చేసారు, మొత్తం ప్రపంచంలో అద్భుతమైనవారు అని. ఈవిధమైన అద్భుతమైన పని చేయాలి. గీతాపాఠశాలలు ఉన్నాయి, సేవాకేంద్రాలు ఉన్నాయంటే ఇది అద్భుతమేమీ కాదు. ఇప్పటి వరకు ఎవరు చేయనిది చేసి చూపించాలి అప్పుడే అద్భుతం అని అంటారు. అర్థమైందా! విదేశీయులు కూడా ఇప్పుడు హాజరయ్యారు. విదేశీయులు విదేశం యొక్క సాధనాల ద్వారా విశ్వంలో ఇద్దరి తండ్రులను ప్రత్యక్షం చేస్తారు. విదేశీయులు ఏమి చేయాలో అర్థమైందా! చివరికి ఈరోజు కూడా వస్తుంది - హెలికాప్టర్ కూడా దిగుతుంది. అన్ని సాధనాలు మీ కోసమే తయారవుతున్నాయి. ఎలా అయితే సత్యయుగంలో విమానాల వరుస ఉంటుంది కదా! ఇప్పుడు ఇక్కడ జీప్లు మరియు బస్సులు యొక్క వరుస ఉంటుంది చివరికి విమానాల వరుస కూడా ఉంటుంది. అందరు భయపడి పారిపోతారు మరియు అన్నీ మీకు ఇచ్చేసి వెళ్ళిపోతారు. వారు భయపడతారు మరియు మీరు ఎగిరిపోతారు. మీకైతే చనిపోతామనే భయం లేదు కదా! మొదటే చనిపోయారు. పాకిస్తాన్లో ఉదాహరణ చూసారు కదా- అన్ని తాళాలు ఇచ్చేసి వెళ్ళిపోయారు. అన్ని తాళాలు మీకు లభించాల్సిందే. కేవలం వాటిని సంభాళించాలి. మంచిది.

సర్వ బ్రాహ్మణజీవితం యొక్క సర్వ విశేషతలను జీవితంలోకి తీసుకువచ్చేవారికి, సదా మనోభిరాముడైన బాబా యొక్క హృదయసింహాసనంలో ఆత్మిక ఆనందంలో, ఆత్మిక విశ్రాంతి తీసుకునేవారికి, స్థూలమైన విశ్రాంతి తీసుకోకూడదు. సదా సంగమయుగం యొక్క శ్రేష్టగౌరవంలో ఉండేవారికి, శ్రమ నుండి ప్రేమ యొక్క జీవితంలో లవలీనమై ఉండేవారికి, శ్రేష్టబ్రాహ్మణాత్మలకు బాప్ దాదా యొక్క ప్రియస్మృతులు మరియు నమస్తే.

సమానత పెట్టుకోవటం ద్వారా ఆశీర్వాదాల ప్రాప్తి....7-5-84

ప్రేమ సాగరుడు, ఆనంద సాగరుడు అయిన శివబాబా పదమాపద భాగ్యశాలి పిల్లలతో అన్నారు :-

ఈరోజు ప్రేమ సాగరుడు అయిన బాబా స్మృతి స్వరూప పిల్లల ప్రేమ మరియు స్మృతి యొక్క బదులు ఇచ్చేటందుకు ఈ ప్రేమ సభలోకి వచ్చారు. ఆత్మిక ప్రేమ యొక్క ఈ సభ ఆత్మిక సంబంధం యొక్క కలయిక జరుపుకునే సభ. కల్పమంతటిలో దీనిని ఇప్పుడే అనుభవం చేసుకుంటారు. ఈ ఒక్క జన్మలో తప్ప మరెప్పుడూ కూడా ఈ ఆత్మిక తండ్రి యొక్క ఆత్మిక ప్రేమ లభించదు. ఈ ఆత్మిక ప్రేమ ఆత్మలకు సత్యమైన విశ్రాంతిని ఇస్తుంది, సత్యమైన మార్గాన్ని చూపిస్తుంది. సత్యమైన సర్వ ప్రాప్తులను ఇస్తుంది. ఈ సాకార సృష్టిలో ఈ జన్మలో ఇటువంటి సహజ విధి ద్వారా ఆత్మ మరియు పరమాత్మల ఆత్మిక మిలనం ఎదురుగా జరుగుతుంది అని ఎప్పుడైనా సంకల్పంలోనైనా వచ్చిందా? చాలా ఉన్నతోన్నత తేజోమయుడు అని బాబా గురించి విన్నారు మరియు అటువంటి ఉన్నతోన్నత పరమాత్మను కలుసుకునే విధి చాలా కష్టం, చాలా అభ్యాసం ఉంటేనే జరుగుతుంది అని అనుకుంటూ అనుకుంటూ నిరాశపరులు అయిపోయారు. కానీ బాబా తన పిల్లలను నిరాశపరులు నుండి ఆశాపరులుగా చేశారు. బలహీనంగా ఉన్న

పిల్లలను బలశాలులుగా చేశారు. ఎప్పుడు లభిస్తారు అనేదానికి ఇప్పుడే లభిస్తారు అని అనుభవం చేయించారు. ఆస్తికంతటికీ అధికారిగా చేసేశారు. అధికారి ఆత్మలైన మీకు మీ అధికారం గురించి తెలుసు కదా! బాగా తెలుసుకున్నారా లేక తెలుసుకోవాలా?

ఈరోజు బాప్ దాదా పిల్లలను చూసి ఆత్మిక సంభాషణ చేసుకుంటున్నారు - పిల్లలందరికీ నిశ్చయం కూడా సదా ఉంటుంది, ప్రేమ కూడా ఉంది, స్మృతి చేయాలనే సలగ్గుత కూడా ఉంది, సేవ యొక్క ఉల్లాసం కూడా ఉంది, లక్ష్యం కూడా శ్రేష్టంగా ఉంది, ఏవిధంగా అవుతారు అని ఎవరిని అడిగినా కానీ లక్ష్యీ నారాయణులుగా అవుతాం అని అందరూ అంటారు. సీతారాములుగా అవుతాం అని ఎవరూ అనరు. 16108 మాలలోకి రావటం కూడా మనస్సుకి ఇష్టం ఉండదు. 108 మాలలోని మణులుగానే అవుతాం అని అంటారు. అందరికీ ఇదే ఉల్లాసం ఉంటుంది. సేవలో, చదువులో ప్రతి ఒక్కరు స్వయాన్ని ఎవరితోనూ తక్కువగా భావించరు. అయినా కానీ ఏకీరస స్థితి, సదా ఎగిరే కళ యొక్క అనుభూతి, సదా ఒకనిలోనే లీనమయ్యే స్థితి, దేహం మరియు దేహం యొక్క అల్పకాలిక ప్రాప్తులతో సదా అతీతంగా, వినాశి తెలివిని మర్చిపోయే స్థితిలో సదా ఉండటంలో నెంబరువారీగా అవుతున్నారు. దీనికి కారణం ఏమిటి చూశారు? కారణం ఒకే మాట.

అన్నీ తెలుసు మరియు అన్నీ అందరికీ లభించాయి కూడా, విధి యొక్క జ్ఞానం కూడా ఉంది, సిద్ధి యొక్క జ్ఞానం కూడా ఉంది. కర్మ మరియు ఫలం రెండింటి జ్ఞానం ఉంది. కానీ సదా సమానతలో ఉండటం రావటం లేదు. సమానత అనే ఈశ్వరీయ నీతిని సమయానికి నిలుపుకోవటం రావటం లేదు. అందువలన ప్రతి సంకల్పంలో, ప్రతి కర్మలో బాప్ దాదా లేదా శ్రేష్ట ఆత్మల యొక్క శ్రేష్ట ఆశీర్వాదాలు ప్రాప్తించటం లేదు. శ్రమ చేయవలసి వస్తుంది. సహజ సఫలత అనుభవం అవ్వటం లేదు. ఏ విషయం యొక్క సమానత మర్చిపోతున్నారు? 1. స్మృతి మరియు సేవ. స్మృతిలో ఉంటూ సేవ చేయాలి - ఇదే స్మృతి మరియు సేవ యొక్క సమానత. కానీ సేవలో ఉంటూ సమయం అనుసరించి స్మృతి చేయటం, సమయం దొరికితే స్మృతి చేయటం, లేకపోతే సేవనే స్మృతిగా భావించటం ఇవన్నీ అసమానత. సేవయే స్మృతి, స్మృతియే సేవ అనుకోవటం వలన, విధిలో ఈ కొంచెం తేడా సిద్ధిని మార్చేస్తుంది. ఆ తర్వాత స్మృతి శాతం ఎలా ఉంది? అని అడిగితే ఏమంటున్నారు? సేవలో చాలా బిజీగా ఉన్నాం, ఏ విషయం జ్ఞాపకం ఉండటం లేదు. సమయమే లేదు అంటున్నారు లేదా సేవ కూడా బాబాదే కదా, బాబా అయితే గుర్తు ఉన్నారు అంటున్నారు. కానీ సేవలో ఎంత సమయం మరియు సలగ్గుత ఉందో అంతగానే స్మృతి యొక్క శక్తిశాలి అనుభూతి ఉందా? సేవలో స్వమానం ఎంతగా ఉందో అంతగా నిర్మాణ భావం కూడా ఉందా? ఈ సమానత ఉందా? చాలా పెద్ద, చాలా మంచి సేవ చేశారు ఈ స్వమానం మంచిదే కానీ ఎంత స్వమానమో అంత నిర్మాణ భావం ఉందా? చేయించే బాబా నిమిత్తంగా చేసి సేవ చేయించారు. సేవ మంచిగా జరిగింది, వృద్ధి కూడా అయ్యింది, సఫలతా స్వరూపం అయ్యారు ఈ స్వమానం మంచిదే కానీ కేవలం స్వమానమే కాదు నిర్మాణ భావం యొక్క సమానత కూడా ఉండాలి. ఈ సమానత సదా సహజ సఫలతా స్వరూపంగా తయారు చేస్తుంది. స్వమానం కూడా అవసరం. దేహాభిమానం కాదు, స్వమానం. కానీ స్వమానం మరియు నిర్మాణం రెండింటి సమానత లేని కారణంగా స్వమానం దేహాభిమానంలోకి మారిపోతుంది. సేవ జరిగింది, సఫలత వచ్చింది

ఈ సంతోషం ఉండాలి. ఓహో బాబా! నీవు నన్ను నిమిత్తం చేశావు, నేను చేయలేదు అని అనుకోవాలి. నేను అనే భావం స్వమానాన్ని దేహాభిమానంలోకి తీసుకువచ్చేస్తుంది. స్మృతి మరియు సేవ యొక్క సమానత ఉంచుకునేవారు స్వమానం మరియు నిర్మాణం యొక్క సమానత కూడా ఉంచుకుంటారు. సమానత ఏ విషయంలో తారుమారు అవుతుందో అర్థమైందా!

అదేవిధంగా బాధ్యతాకిరీటధారులు కనుక ప్రతి కార్యంలో బాధ్యతను పూర్తిగా నిలుపుకోవాలి. అది లౌకిక ప్రవృత్తి అయినా, అలౌకిక ఈశ్వరీయ సేవా ప్రవృత్తి అయినా రెండు ప్రవృత్తులలో మీ మీ బాధ్యతను నిర్వర్తించటంలో ఎంత అతీతమో అంత ప్రియంగా ఉండాలి. ఈ సమానత ఉండాలి. ప్రతి బాధ్యతను నిర్వర్తించటం అవసరం కూడా కానీ ఎంత పెద్ద బాధ్యతయో అంత డబల్ లైట్ గా ఉండాలి. బాధ్యతను నిర్వర్తిస్తూ బాధ్యత యొక్క భారం నుండి అతీతంగా ఉండాలి. అటువంటి వారినే బాబాకి ప్రియం అని అంటారు. ఏమి చేయను, చాలా బాధ్యత ఉంది, ఇది చేయనా, వద్దా, ఏమి చేయను, ఇది కూడా చేయాలి, అది కూడా చేయాలి చాలా కష్టం అని భయపడకూడదు. ఇలా అనిపిస్తుంది అంటే అదే భారం. అంటే డబల్ లైట్ అవ్వలేనట్టే కదా! డబల్ లైట్ అంటే అతీతం. ఏ బాధ్యత యొక్క, కర్మ యొక్క అలజడి భారం ఉండకూడదు. అటువంటి వారినే అతీతం మరియు అతిప్రియం యొక్క సమానత ఉంచుకునేవారు అని అంటారు.

రెండవ విషయం - పురుషార్థం చేస్తూ చేస్తూ పురుషార్థం ద్వారా ఏదైతే ప్రాప్తి లభిస్తుందో దానిని అనుభవం చేసుకుంటూ చేసుకుంటూ ప్రాప్తి యొక్క ఎక్కువ నషాలోకి మరియు సంతోషంలోకి అతిగా వస్తున్నారు. మేము పొందేశాము, అనుభవం చేసేసుకున్నాము, మహావీర్ లేదా మహారథిగా అయిపోయాం, జ్ఞానిగా అయిపోయాం, యోగిగా కూడా అయిపోయాం, సేవాధారిగా కూడా అయిపోయాం అనుకుంటున్నారు. ఈ ప్రాప్తి అనేది చాలా మంచిది. కానీ ఈ ప్రాప్తి యొక్క నషాలో సోమరితనం కూడా వచ్చేస్తుంది. దీనికి కారణం ఏమిటి? జ్ఞానిగా అయ్యారు, యోగిగా అయ్యారు, సేవాధారిగా కూడా అయ్యారు కానీ ప్రతి అడుగులో ఎగిరేకళను అనుభవం చేసుకుంటున్నారా? జీవించినంత వరకు ఎగిరేకళలో ఎగురుతూ ఉండాలి. ఈరోజు చేసిన దానిలో నిన్నటి కంటే మరింత నవీనత వచ్చిందా లేక ఎక్కడి వరకు చేరుకున్నారో అంతవరకే సంపూర్ణత అని అనుకున్నారా? పురుషార్థంలో ప్రాప్తి యొక్క నషా మరియు సంతోషం అవసరం కానీ ప్రతి అడుగులో ఉన్నతి యొక్క, ఎగిరే కళ యొక్క అనుభవం అవసరం. ఒకవేళ ఈ సమానత లేకపోతే సోమరితనం వచ్చేసి ఆశీర్వాదాలను ఇప్పించదు. అందువలన పురుషార్థి జీవితంలో ఎంత పొందారో అంత నషా కూడా ఉండాలి మరియు ప్రతి అడుగులో ఉన్నతి యొక్క అనుభవం కూడా ఉండాలి. దీనినే సమానత అని అంటారు. ఈ సమానత నదా ఉండాలి. మాకు అన్నీ తెలిసిపోయినవి, అనుభవీగా అయిపోయాం, చాలా మంచిగా నడుస్తున్నాం అని అనుకోకూడదు. మంచిగా అయ్యారు, మంచిదే కానీ ఇక ముందు మరింత ఉన్నతిని పొందాలి. విశేష కర్మ చేసి సర్వాత్మలకు నిమిత్త ఉదాహరణగా అవ్వాలి అనేది మర్చిపోకూడదు. ఏయే విషయాలలో సమానత పెట్టుకోవాలో అర్థమైందా! ఈ సమానత ద్వారా స్వతహాగానే ఆశీర్వాదాలు లభిస్తూ ఉంటాయి. నెంబరు ఎందుకు తయారవుతుందో అర్థమైందా? కొందరు కొన్ని విషయాల యొక్క సమానతలో, కొందరు కొన్నింటిలో సోమరిగా అయిపోతున్నారు. బాబా అయితే పిల్లలను చూసి నదా హర్షిస్తారు. ఒకొక్క బిడ్డ విశ్వానికి దీపం. కేవలం కులదీపాలు కాదు, విశ్వానికి దీపాలు. ప్రతి ఒక్కరు

విశ్వకళ్యాణార్థం నిమిత్తం అయ్యారు అంటే విశ్వానికి దీపంగా అయినట్లే కదా! విశ్వమంతా ఒకే బేహద్ కులం. ఆ రకంగా అయితే బేహద్ కులదీపాలు అని అనవచ్చు. కానీ హద్దులోని కులదీపాలు కాదు. బేహద్ కులదీపాలు అనండి లేదా విశ్వానికి దీపాలు అని అనండి. అవును కదా! సదా వెలిగి ఉండే దీపాలు కదా! టిమ్ టిమ్ అనేవారు కాదు కదా! లైట్ టిమ్ టిమ్ అంటుంటే కళ్ళు కూడా పాడవుతాయి. అలా చూడటం మంచిగా అనిపించదు కదా! కనుక సదా వెలిగి ఉండే దీపాలు కదా! ఇటువంటి దీపాలను చూసి బాప్ దాదా సదా హర్షిస్తున్నారు. మంచిది.

సదా ప్రతి కర్మలో సమానత ఉంచుకునేవారికి, సదా బాబా ద్వారా ఆశీర్వాదాలను తీసుకునేవారికి, ప్రతి అడుగులో ఎగిరే కళను అనుభవం చేసుకునేవారికి, సదా ప్రేమ సాగరంలో లీనమై ఉండేవారికి, సమాన స్థితిలో స్థితులై ఉండేవారికి, పదమాపద భాగ్యవాన్ ఆత్మలకు శ్రేష్టాత్మలకు బాప్ దాదా యొక్క ప్రിയస్మృతులు మరియు నమస్తే.

సదా ఏకీకరణంగా ఎగిరే మరియు ఎగిరింపచేసే

పాట పాడండి.....౨-5-84

జ్ఞానసాగరుడైన శివబాబా తన యొక్క జ్ఞానస్వరూప, సహజయోగి పిల్లలతో మాట్లాడుతున్నారు :-

ఈరోజు మనోభిరాముడైన బాబా మనోహరమైన పిల్లల మనస్సు యొక్క పాటను వింటున్నారు. అమృతవేళ నుండి ప్రతి ఒక్క మనోహరమైనవారి మనస్సు యొక్క పాటను బాప్ దాదా వింటున్నారు. అందరు పాట పాడుతున్నారు మరియు పాట యొక్క మాట కూడా అందరిది ఒకటే. అది ఏమిటంటే బాబా. అందరు బాబా, బాబా అనే పాట పాడుతున్నారు. అందరికీ ఈ పాట పాడటం వస్తుంది. రాత్రి, పగలు పాడుతూ ఉంటారు. కానీ మాట ఒకటే అయినప్పటికీ మాట్లాడే పద్ధతి మరియు పాట రకరకాలుగా ఉంది. కొంతమందిది సంతోషం యొక్క పాట మరియు పద్ధతి. కొంతమందిది నిశ్చయం యొక్క పాట, కొంతమందిది సషా యొక్క పాట, కొంతమందిది ఎగిరే మరియు ఎగిరింపచేసే పాట. మరియు కొంతమంది పిల్లలది అభ్యాసం యొక్క పాట. అప్పుడప్పుడు చాలా బాగా మరియు అప్పుడప్పుడు సంపూర్ణ అభ్యాసం లేని కారణంగా క్రిందికి, పైకి కూడా పాడుతూ ఉంటారు. ఒక పాటలో మరొక పాట కూడా కలిసిపోతుంది. ఎలా అయితే ఇక్కడ పాటతో పాటు ఆ పాటను వినేటప్పుడు కొంతమంది ఆ పాట లేదా గీతం ద్వారా నాట్యం చేసేవారిగా ఉంటారు, కొంతమంది స్నేహంలో లీనమయ్యే వారిగా ఉంటారు, కొంతమంది పిలిచేవారిగా ఉంటారు, కొంతమంది ప్రాప్తిని పొందేవారిగా ఉంటారు. అలాగే బాప్ దాదా దగ్గర కూడా రకరకాలైన రహస్యాలతో కూడిన పాటలను వినిపిస్తున్నారు. కొంతమంది ఈరోజుల్లో వైజ్ఞానిక ఆవిష్కరణల ప్రమాణంగా స్వతహాగానే నిరంతరం పాడుతున్నారు. సృతి యొక్క స్విచ్ సదా తెరిచే ఉంటుంది అందువలన స్వతహాగానే మరియు సదా పాడుతూ ఉంటారు. అందరు మనస్సుతోనే పాడుతున్నారు కానీ కొంతమందిది సదా, స్వతహాగా మరియు ఏకీకరణంగా ఉంటుంది. కొంతమందిది మ్రోగించడం ద్వారా మ్రోగుతుంది కానీ రకరకాలైన పాటలు ఉన్నాయి